

הלכות שבת סימן שלא

קענ באר הגולה

(טז) היוצא דופן וכותית שילדה ואח"כ נתגיירה ומי שיש לו (יו) שתי ערלות (יח) אין מילתו דוחה שבת: וְ הַמְכַשְׂרֵי מִלֵּה שֶׁאֵפְסוּ לְעִשׂוֹת מִע"ש אינם דוחים את השבת ל'פיקד' אם לא הביא (ג) (יט) איזמל למילה מע"ש לא יביאנו בשבת * אפילו במקום שבו אלא איסור דרבנן שהעמידו חכמים דבריהם במקום כרת. ולומר לאינו יהודי לעשותם אם הוא דבר שאם עשוהו ישראל אין בו איסור (כ) מדרבנן (ד) (כ) אומר לאינו יהודי ועושהו ואם הוא דבר שאסור לישראל לעשותו אין בו התורה (כא) לא יאמר לאינו יהודי לעשותו * (כב) (וע"ל סי' ט"ז): וְ מֵאֵל הָיָה לוֹ (כג) כמון שחוק מע"ש (כד) לא ישחקנו אלא לועם בשינוי אם לא עורב מאתמול יין ושמן (כה) ליתן עליהם שם ל המכנים נפ"מ מהלכות מילה מ שם ק"ג מנהי

באר היטב

שבת ודוחה גדול לפרס האגודה בענין אחר ע"ש ורי"ף מסוקס בו וכ"כ מהרי"ל עיין בס' אלוהיה רבה: (ח) איזמל. עמ"ש כסי' ע"י

משנה ברורה

נראה מהול (ז) אבל כשאין נראה מהול רק כשיחקה מילתו דוחה שבת: (טז) ויואל דופן. שנתקפה אמו בלידה והוליאיהו לאורך הכתן ע"י ס: (יז) שתי ערלות. פירוש (ח) שני גידין (ט) וי"א שיש בו שתי עורות זה ע"ג זה: (יח) אין מילתו דוחה שבת. ועטם כל אלה הוא משום ספק (י) כגון גבי הגדרוניהם הוא משום דליתו זכר ודאי וכמו כן נולד בין השמשות שמה הוא שלא בזמנה ונולד כשהוא מהול אפשר דליכא כאן ערלה כבוסה והוא מהול משום וכן מי שיש לו שתי ערלות דהיינו שני גידים הוא נמי (יא) משום דליתו אלו יודעין איהו ערלה עיקרית ולסכר' ב' דמיירי בשתי עורות זה ע"ג זה נמי עממ' דליתו אלו יודעין כוונת התורה בזה הו' מיואל דופן וא"י שילדה התם הסתם משום דליתו עממ' בטומאת לידה ולכמה הנתיב בעינין כסדר האמור בפרשת תוריש דלשה כשהיא עומת לידה בנה נמול לשמונה: (יב) איזמל וכו'. ולענין עלגולו עממ' אחר המילה הו' לטיל כסימן ע"י סקט' וכו' מה שכתבנו שם: (כ) אומר לא"י ועושהו. דהוי שכות דשכות במקום מילה וצרי כדלעיל בסימן ע"י ס"ה. ומ"מ אסור (יב) להביא התינוק לבכ"כ דרך חצר שאינה מעורבת אל האיזמל המונח שם מותר למולו בכיתו והרבה פעמים מלך בכית כשיש לניה. וכשצריך להוציא התינוק מביתו לאחר שאינה מעורבת אל האיזמל המונח שם מותר ע"י א"י כיון דליכא ר"ה [מ"א] שם ומ"מ טוב יותר להביא האיזמל ע"י א"י לתינוק דאם יביא התינוק אל האיזמל יהיה צריך אחר המילה להחיר עוד הפעם שכות דשכות לאחר התינוק אלל האל משא"כ כשיביא האיזמל אל התינוק יניטנו שם עד אחר השבת [מחמת] השקלן ועיין בסימן עמ"ס מה שכתבנו בזה: (בא) לא יאמר וכו'.

באר הלכה

אלא מה ששייחם רואות ויבא נמול לשמונה אפילו אם יאמר בשבת היט אס טול כמי"ש עכ"ל וזה טעם מאי"ש וי"ד כסימן רס"ב ע"ש אך מה שמסיק שם וכתב דאם איך יטולין וטול אוליך נתר חוקק דכשתא כוא דלולד ואס הוא נפ"מ מותר למולו בשבת וכו' ועיין פ"ו ש"ך סימן רס"ו סק"ט הוא תמוס כיון דליירי דכשתא קת' אי"כ יש לספק כודאי שבת הולאת הראש לא היו כ"א שני כוכבים או אלו טככ אחד ומס דליתו לש"ך הג"ל איך פניו לוס דכסמ"ק מיירי שאין אנו יודעין כלל אם היס שום שיהי משת הולאת ראש בולד מון לפיכך וסלדס סלל היסה כודאי בלייל לכך תכד דלס איך יודעוה יש ליתך אחר חוקק ור"ל דמחוקיק לס כחוקת מעוברת עד כשתא ולל מספקיק דהיס שיהי בין יליאת כראש ללידת הבגוף או דמיירי כהס"ק טעלד כולד זמן סכסס אחר לאל סוכוכים משא"כ כנידון דידיה דמיירי סהיס שיהי קת' בין ליתד כראש להבגוף ולאחר שכלס ללידה ראו ג' כוכבים כניטס וא"כ לא טול לאוקמס אחוקקה לומר דעד כשתא היתה מעוברת דמן התורה פ"י כראש שהי' לידה מי יאמר שלא היו מתחלה שניס ועיקר סכתו מה שכתב דלוליק נתר חוקק דכשתא כוא דלולד לא שייך בזה דפ"כ מה שכתב דכשתא הוא לולד דוקא דהא מיירי דלשתיה קת' אלל ע"כ כוונת דחוקק דבלייל טול ומסתמא כיון כשגש כוכבים מתחלה ג"כ וכשתא לא שייך פ"י חוקק וי"ע אח"כ מלאחי בעו"ט כבסר סדרי עהרס כמכריס לרינא כדנריט דלס יודס שתי קת' שיהי בין ליתד כראש להבגוף יש לסתמיר ולומר דשמא היס או בין כשגש ע"ש: * אפילו במקום וכו'. עיין בשו"ת חתם סופר אח"כ סימן ע"א שכתב אודות תיקון לענין של מולד בשבת שיש בזה איסור דאורייתא ומי"ב משמא כיון ששכש כלי ואלל דמי לענינה לפני כהס לענינה וכ"כ בעטרת חתמים סימן כ"ז אף אם אין מוטל אחר רק אחד וצריט נסדק אח"כ אסור לתקן: (ז) וע"ל סימן ע"ו. עיין במ"ב במש"כ דיש מקילין אפילו במלאכה דאורייתא כייט כנון שמתקבל ספקין וצריך לתקן ודעת שפ"א דיש לספקן עיינוה לענין מילה ועיין בתשובת כתב סופר דהייט

שער הציון

(י) בית מאיר ות' ח"ס חו"ד סימן רמ"ח וכ"ג ב"ז"י הלכות מילה סימן ל"ז ס"ו: (ח) רש"י נפ"י ראשון ורמב"ם [עיין בכ"מ] ומאירי פרק ר"א דמילה: (ט) רש"י כפי' שר' ועיין במתה"ס: (י) הכל כגמרא: (יא) מאירי שם: (יב) מ"א ונש"כ ועיין סימן רע"ו ס"ב וכו' הוא עיין בפ"י שייך לזה דואר היס ה"א מחשיב זה לענין מלס היס מותר אפילו לידן והכ"ס לקמן בסימן עמ"ס שגה בזה: (יג) ועיין ב"כר' שאם הסתין איש בכיתו רק כבכ"כ מותר להביא התינוק לשם ע"י א"י ופמ"ש לקמיה בשם מתה"ס גס בזה טוב יותר להביא הסתין אל התינוק: (יד) כ"ס במת"כ וכו' כבסר שלתן על שנים: (טו) רמב"ם ועוד: (טז) רוב פוסקים דלא כהרמב"ן: (יז) וס"פ אם עבר ומלו אף דעביד איסורא בזה אס"פ מותר פתח לחלל דמי' פתח פקוח נפש כוא להתינוק: (יח) אף דהאי' העתיק דברי הכ"ח דלאחר המילה לא ליתן שתי ערלות לא ליתן להורות כן למשנה אחר' דהר"ן כתב בדה"א כ"ס